

Se Zdeňkem Slivečkou o muzice i cestě kolem světa

Od HANY ŽÁČKOVÉ

Přerov - Zdeňek Slivečka odstartoval svou hudební kariéru už v šestnácti letech. Na klarinet začal hrát už ve třinácti. Byl to asi osud. Tehdy poprvé uviděl vystoupení Dixielandu 11, kde zpíval ve svých začátcích i Pavel Novák a zamiloval se. Ne do Pavla, ale do klarinetu, na který tehdy hrál Jirka Lakomý. „Natolik mě to vzalo, že jsem začal chodit do hudebky, abych se na klarinet naučil hrát. Když mně bylo šestnáct, potkal mě na náměstí Zdeňek Pec, bubeník a zakládající člen Synkopy. Slovo dalo slovo a já ve čtyřiašedesátém stál poprvé se Synkopou na prknech, která znamenají svět, jako alt saxofonista po boku Pavla Nováka a Jaroslava Wykrenta,“ vzpomíná Slivečka.

Jak vaše dráha hudebníka pokračovala?

Průlom v kapele začal o dva roky později. Nejdříve jsme se Synkopou vyjeli na festival mládeže do Paříže a hned poté dostali povolaovací rozkaz na vojnu dva naši členové, bubeník Zdeňek Pec a basista Pavel Petruška. A bylo vymalováno. Pavel Novák a Jaroslav Wykrent začali skládat písničky, a protože byli oba osobnostmi, začalo to v kapele sem tam skřípat. Jarda zůstal v Synkopě a Pavel založil VOX.

Vy jste šel do Voxů nebo zůstal v Synkopě?

Já jsem tenkrát odešel s Pavlem do Voxů. Ne proto, že bych nechtěl v Synkopě zůstat, ale Vox měl dechovou sekci a já si chtěl zahrát. A ono to hrálo. Koncerty střídaly zábavy, plesy a já si stále víc uvědomoval, že pokud chci odmaturovat, musím s tím něco udělat, protože tohle vražedné tempo prostě nezvládnou. V té době jsem totiž chodil na průmyslovku a noční návraty z kšeftů byly pro mě ubíjející. A tak jsem muziku na chvíli pověšil na hřebík a v sedmdesátém roce jsem zdárně školu dokončil.

Nestýskalo se vám po muzice?

To víte, že ano. Kdo jednou kouzlu muziky propadne, hledá cestičky, jak se k ní opět vrátit. A já se vrátil. Udělal jsem konkurz do slovenské kapely Jarry Schejbala show band, ve které tou dobou zpívala i Jana Kociánová. A začal cestovat po světě.

Kam všude vás vítr zavál?

První angažmá bylo ve Švýcarsku. Následovalo Holandsko, Ně-

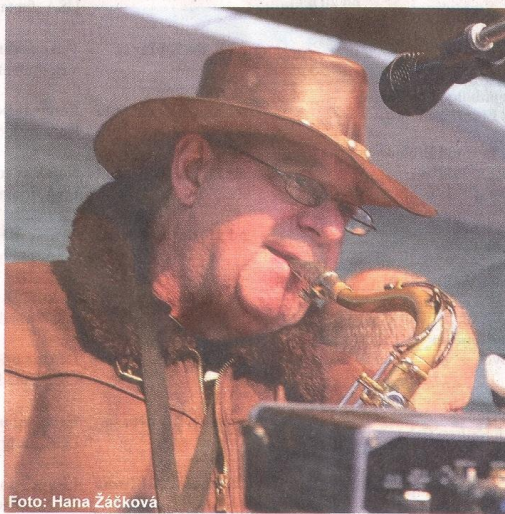

Foto: Hana Žáčková

mecko a po návratu jsem se rozhodl založit vlastní kapelu DSQ Dendy Slivečka quartet. Manažer M. Maděryč se nám staral o kšefty. Jezdili jsme, co jen to šlo.

Do Voxů jste se už nevrátil?

V osmdesátém roce odešla celá kapela VOX od Pavla Nováka a věnovali jsme se dancingům, se kterými jsme se vrátili do Švýcarska a Německa.

Jak na ta léta cestování vzpomínáte?

Na ty roky vzpomínám velmi rád. Když se mě kdysi Jarda Wykrent v rozhovoru ptal na mé zážitky, vyprávěl jsem mu jich spoustu. Na jeden vzpomínám obzvláště rád. Tenkrát jsme hráli v Německu a jak už to někdy bývá, po vystoupení jsme se se světoznámou vokální skupinou Manhattan transfer, která tam byla s námi, rozveselili a začali pouštět rakety. Jedna z raket zapálila tétovou střechu jedné z budov opodál a naše bujaré veselí skončilo výjezdem hasičů.

Jak dlouho jste se dancingům věnoval?

V šestaosmdesátém jsme s kapelou dancingovou kariéru ukončili a udělali konkurz na loď. První loď, na které jsme vystupovali, byla Daphne. S ní jsme se dostali do Portorika a jezdili po ostrovech Velkých Antil. Viděli jsme Barbados, San Luchia... Jezdit na lodi je krásné, ale náročné.

Co na to vaše rodiny?

Naše manželky to velmi těžce snášely a my konec konců také.

Devět měsíců na lodi, bez rodiny, dalo zabrat i otrlejší naturám.

Prý jste na lodi podnikl i cestu kolem světa, co je na tom pravdy?

V třiašedesátém mě oslovil Jirka Chromý z kvartetu, že mu onemocněl saxofonista a že nemá nikoho, kdo by zaskočil. Neváhal jsem a jeho nabídku přijal, a tak jsem se objevil až v Grónsku. A teprve tam začala moje cesta kolem světa. První zastávkou byla Aljaška s nádhernou přírodou a ledovci. Po přistání v kanadském Quebecu jsem se šel podívat do haly NHL. Miluji hokej, a tak když jsem seděl na střídačce a představoval si tu atmosféru při hokejových utkáních, napadlo mě projít se jen tak po ledové ploše. V jednom z rohů jsem našel puk, vzal jsem ho do ruky a četl nápis made in Czechoslovakia, hned jsem si vzpomněl na domov. A byl hrdý na to, kam všude se ta naše malá zemička až dostala. Český puk na ledové ploše NHL...

Co zajímavého jste ještě viděl?

Loď opět zvedla kotvy, aby přistála v USA v Bostonu. Nedalo mně to a já se šel podívat na kolébku všech věhlasných muzikantů Brekleyho School of music, kde studovali i naši hudebníci jako byl Hammer, Vitouš, Kratochvíl... Byla to obrovská pětipatrová budova, po které chodili sem a tam rozevláti muzikanti s pouzdry v rukách. Jarda Wykrent to tenkrát při mém rozhovoru s ním okomentoval, že jsou to buď muzikanti, nebo mafiáni. Po návštěvě Bostonu následoval Washington a jeho Bílý

dům, v New Yorku jsem obdivoval jazzové kluby, central park, kochal se pohledem na známá dvojčata, navštívil Pentagon... Pak následovalo New Skotsko, plavili jsme se v místech, kde ztroskotal Titanic. Vzpomínám si, že se mě Jarda Wykrent v rozhovoru ptal, jak to na mě působilo. Tenkrát mně to ani tak nepřišlo, žádný ledovec na obzoru a plavba probíhala bez problémů. Poslední zastávka, kterou jsme na cestě kolem světa měli, byla v Antiqu v Karibském moři.

Dá se tedy říci, že vám muzika otevřela svět...?

S muzikou jsem se opravdu dostal do všech koutů. Byl jsem v New Orleans, kde jsem hrál v jazzových klubech po boku vynikajících amerických muzikantů a na jedné z dalších lodí jsme s kapelou doprovázeli i zpěváky z Las Vegas. Zahráli jsme si s americkým bandem swing a jazz a já jsem zjistil, že to je styl muziky, který mě baví a ve které se neztrátím. Cestování po světě mě obohatilo nejen o nové poznatky, ale připravilo mi i spoustu zážitků. Viděl jsem start raketoplánu, na Bahamách jsem se potkal s hercem Johnem Travoltou, kde mu údajně zavrazdili syna, v holandské Arubě jsem spatřil nejkrásnější pláž, na Havaii obdivoval sopku a při procházce po poloostrově Mau narazil na výpravu českých sportovců.

Na jaké největší lodi jste hrál?

Společnost Royal Caribbean Internationale, se kterou jsme se také plavili, vlastní kromě dvaceti lodí i ten největší „koráb“ na světě. Oasis of the seas pojme 6500 pasažérů a 3000 členů posádky. Je to takové obrovské město na lodi. Nechybí tu ani ledová plocha, bazény ani široké ulice...

Co děláte, když necestujete?

Teď, když jsem doma, vystupuji se synem Zdeňkem a Pavlem Dočkalem s kapelou Dandy Band, kde zpívám a hraji na saxofon. Kapela má ve svém repertoáru široký žánr různých hitů, jak od domácích autorů, tak od světových skladatelů.

A co chystáte do budoucna?

Pro milovníky jazzu chystáme projekt a doufáme, že se to povede. Strašně rád bych si doma v Přerově ještě zahrál jazzovou muziku a právě v těchto dnech na tom začínáme pracovat s výběrným přerovským pianistou Petrem Stojanem. Tento projekt je však v plenkách a nerad bych předbíhal. □